

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LXXX. An & quomodo iuuentur Spiritus purgandi Peregrinationibus,
quas viuentes ipsorum causa persoluunt?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

scilicet, si ipsa pietatis studio ab hæredibus fiat, atque cum desiderio, ut iis, quorum nomine fit, bene fiat; & à miseria, in qua sunt, eripiantur. Hic pietatis affectus, quædam quasi viuorum pro defunctis Oratio est; cuius magnas ad Spiritus subleuandos esse vires, superius demonstratum est Capite 75.

CAP. LXXX.

An & quomodo inuentur purgandi Spiritus peregrinationibus, quas viuentes ipsorum causa persoluunt.

Equitur, ut quid de Peregrinationibus, quas defunctorum Spiritus aliquando postulant; & quibus ipsi dum viuerent, se obligarunt, sentiendum sit, definiamus: atque, Vtrum ita illæ necessario à viuis, in defunctorum gratiam suscipiendæ sint, ut nisi persoluantur, optata requie perfrui nequeant, ostendamus.

Primum hic certum est *Peregrinationum usum antiquissimum esse.* Nam & Apostolorum temporibus (ne ulterius progrediamur) viguerunt: & Apostolorum exemplo confirmantur. Sanctissimus Martyr Ignatius, ad B. Ioannem Euangelistam scribens, ipsum plurimum obtestatur, ut sibi liceat *petere Hierosolymam, visendorum Sanctorum causa.* Clemens Romanus, tertius post B. Petrum Pontifex, & eiusdem egregius discipulus, (lib. 7. Recognit.) testatur se, unâ cum Sanctissimo Petro, *Sancto um sepulchra v. s. i. s. s. e.* Et iter D. Pauli, quod *Hierosolymam suscepit*, ut ibidem Pentecosten celebraret, (Act. 20) egregiè, si D. Hieronymo fides habenda (Epist. 7. ad Marcellam) *Peregrinationum usum commendat.*

Deinde certum est, *& celeberrimum earundem usum existisse.* Probant hoc iam dicta; sed in primis Christi exemplum, qui unâ cum parentibus, secundum consuetudinem, *Hierosolymam dicitur ascendisse*, cum annorum esset duodecim: & eorum, qui omnibus temporibus floruerunt. Neque enim *vlla ætas fuit, quæ Peregrinantium exempla non suppeditat.* Nos in singulis, unum proferimus, aut alterum. *Prima* suppeditat, quos iam recensuimus, Petrum, Paulum, Clementem, atque Ignatium. *Secunda* Origenem, qui teste Eusebio, lib. 6. cap. 11. *Romam, & D. Alexandrum, qui Hierosolymam est peregrinatus*, ut habet Hieronymus de Viris illustribus in Alexandro. *Tertia* Constantinum, atque eiusdem matrem Helenam, quorum

rum *haec loca sancta inuisit*, ille Christianos, vt *eadem inuiserent*, templo egregio Hierosolymis in monte Caluarie exstructo, inuitauit, teste Nicephoro lib. 8. cap. 50. & lib. 9. cap. 32 *Quarta* Eudoxiam, atque Hieronymum. Et vterque quidem *Palestinam religionis causa perlustrauit*: Illa verò hoc non contenta, decies millies sextarios olei ad vsum lucernarum templo sacro contulit, quem admodum Zonaras testatur, Tom. 3. de Theodosio. *Quinta* vniuersum prope modum Christianum orbem, quem pietas Iustiniani Imperatoris exstructis plurimis templis & eisdem sanctorum Reliquiis exornatis attraxit. *Sexta* ætas præter alios offert Christianissimos Gallie Reges, Clodouæum atq; Childericum. hic vnà cum aliis multis *inuisit sepulchrum S. Germani*, postquam paralyticum ibidem intellexit sanitati restitutum; vt scribit Gregorius Turonensis lib. 5. cap. 32. ille pugnaturus contra Gothos, victoriam sperauit certior, si *Peregrinatione*, suo nomine, ad Reliquias D. Martini suscepta, eius patrocinium postulasset. Et hoc Gregorius Turonensis, lib. 2. cap. 37.

4. Certum est tertio, *non fuisse infructuosas*. Nonne Theodosius Imperator *victoriam contra Eugenium obtinuit*, postquam prius *Sanctorum sepulchris aduolutus iacuisset*? Habet hoc Eusebius, lib. 11. cap. 33. Nonne Sidonius Apollinarius Aruernensis Episcopus, ad B. Hieronymum scribens, (lib. 1. Epist. 5.) *ingenuè fatetur se ad limina Apostolorum spe sanitatis obtinenda profectum & voti compotem esse factum*? Infinita sunt pro hoc argumento exempla apud Augustinum, lib. 22. de Ciuit. Dei, cap. 8. De iis qui Reliquias SS. Gernualij & Prothasij visitarunt, sic scribit B. Ambros. (Epist. 85.) *Cognouistis*, inquit, *indè vidistis ipsi multos à Damonis vexatos purgatos: plurimos etiam, ubi vestes Sanctorum manibus contigerunt, quibus laborabant, debilitatibus absolutos*. Domestica & quotidiana exempla omittimus.

5. Sic dubium non est *cum egregijs virtutibus esse coniunctas*. Hanc ob causam Maiores nostri illas susceperunt; ad easque suscipiendas alios inuitarunt; & eos, qui religiosè suscepissent, commendarunt. Quid quod minus pietatis atq; religionis se habere existimarent, nisi in *his locis Christum adorassent, in quibus primum* (vt B. Hieronymus loquitur) *Euangelium de patibulo coruscavit*?

6. Quinò dubium non est, *culpa carere eos quinimò rem Deo gratam prestare, qui voto ad has Peregrinationes suscipiendas Deo se obstringunt*. An quod per se bonum est prestare, vt id faciamus, voto nos obstringere nequimus? Quodcunque tandem bonum est, si ad id præstandū voto se mortales obstringant; & melius redditur, & Deo sit gratius atque acceptabilius.

Faci

Facit verò votum, vt quod per se liberum est, necessariò præstandum sit, postquam Deo fuerit promissum. quocirca & iis, qui ex voto *Peregrinationes* suscipiunt, summa incumbit necessitas, vt illas persoluant. Hinc optimè Beatus Hieronymus Rusticum hortatur (Epist. 45.) vt *Peregrinationem*, quam ad Sancta Palestina loca vouerat, persolueret. Redde, inquit, quod præsentè Domino v. iusti, vt ante rapiaris, quàm tuam sponsionem impleas. Atq; hoc 6. loco constitutù sit.

Hinc iam clarum est, crimine eos non vacare, qui quas Deo promiserunt, non persoluant *Peregrinationes*. Displicet Deo infidelis & stulta promissio; Eccles. 5. & damnationem quædam dicuntur habere, quæ primam fidem irritam fecerunt, id est, non præstiterunt, quæ Deo vota fecerunt. i. Timoth. 5. Hæc omnia certa.

Sed quid, si ex hac vita quidam discessissent, nondum persolutis, quas vouissent, *Peregrinationibus*, detrimentumne aliquod salutis, ob hoc, paterentur? Et si ipsorum salus desperata nondum est: possuntne viuentes ipsorum nomine *Peregrinationes*, cum defunctorum fructu, suscipere, atque ipsorum votis satisfacere? Denique itane necessaria est hæc votorum persolutio, vt quamdiu reddita non fuerint, à cælorum regno exclusi sint miseri? Hæc præcipua præsentis argumenti capita.

Primum caput distinguendum est. Vel enim viuentium quadam culpa accidit, cur minus *Peregrinatio* promissa persoluta sit; vel nulla ipsorum hic est culpa. Si nulla viuentium interuenit culpa; nec iacturam salutis faciunt, cum ex hac vita discedunt: nec dispendium aliquod huius nomine patiuntur. Si culpa interuenit: pro qualitate ipsius, reatus est poenæ. Etenim si mortifera est, desperata est salus: Si venialis, purgatoria poena expiatur.

Atq; vt purgatoria poena defunctorum expiari potest culpa hæc; ita potest viuorum subsidio tolli. Quidni in hac re viuorum Suffragia proderunt defunctorum Spiritibus; quæ in quibuscunq; aliis leuamen afferre possunt? An deterior hic mortuorum, quàm in aliis conditio?

Possunt in hoc negotio iuari piè defuncti fideles. Et quidè iuari possunt *Peregrinationibus* etiã iustorù, quas defunctorù nomine viui suscipiunt; nõ propterea solùm, quod sic votis suis per amicos defuncti dicantur satisfacere; verùm etiã, quia *Peregrinatio* hoc officium sine corporis molestia non suscipitur, & cum oratione semper coniunctum est: quæ vtraque, quam defunctis prolint, ex supra dictis manifestum est. Atque ita secundo Capiti responsum sit.

Ceterù, Quid si *Peregrinatio* nulla suscipiatur, miseri ne semper erunt.

erunt defunctorum Spiritus, qui easdem promiserunt? Hoc tertio loco explicandum est. Respondetur verò breuiter, quod res est, *Non semper fore miseros*. Nam cum pro qualitate delicti poena purgatorij sustineatur, tum demum ipsius erit finis, quando pro negligentia satisfactum erit, ex qua *Peregrinatio* debita intermissa est.

24. Quam misera esset Spirituum conditio, qui ex hac vita discedunt; si requiem habere ante non possunt; quam persoluerunt vota, ad quæ sese, cum viuerent, obstrinxerunt? Nonne aut perpetuò Purgatorij illis poenæ sunt subeundæ; aut omnibus facultas facienda, vt ad viuos redeant, & viuorum patrocinia implorent? Quis hæc credat?

25. Præterea nec iustitiæ leges seruantur, si mox vt *Peregrinatio* debita, à viuis, defunctorum nomine perfecta est, defuncti poena liberarentur. Etenim fieri potest, vt leui negotio *Peregrinatio* perficiatur; negligentia verò, propter quam intermissa est, maiorem mereatur poenam. Et rursum, laboriosa admodum sit *Peregrinatio*, negligentia autem, ex qua intermissa est, sit admodum leuis, leuique poena expianda. At iniquum est, vt grauis negligentia leui poena; & leuis negligentia graui expiatur supplicio.

26. Quocirca quemadmodum *Peregrinatione* viuorum votis horum Spirituum fieri potest satis; ita potest quibusque operibus pietatis, quorum sæpius mentionem fecimus. Quod si tamen quidam sint Spiritus, qui *Peregrinationes* pro se fieri postulant; non ita postulare credendum est; quasi aliàs ad optatam requiem peruenire nequeant: sed quod hinc plures rationes, quibus iuuentur, aliquando concurrant.

CAP. LXXXI.

An, & qua ratione purgandi Spiritus iuuentur cereis & accensis luminibus.

27. Purgandos Spiritus accensis cereis & luminibus iuari ex ipsorum circa mortuos usu, non immeritò quis suspicabitur. Neque enim hinc paruum est, neque simplex. Nam mox, vt animam exspirarunt, cadaueri nunc plures, nunc pauciores pro viuorum facultatibus apponuntur. Ornant deinde pompam funebrem. Superponuntur ipsorum sepulchris. Adhibentur sacrificijs, & orationibus, quæ pro ipsis, in Ecclesia diuersimodò, septimo, trigésimo, & anniuersario peraguntur. Sæpè etiam

extra